

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VIII. Paternus Dei affectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

OPTIMÆ CONSENTIENS. 65

VII.
*A Deo
 amatur.*

Eandem ob causam Philosopho
 cuiusdam prisco, Platoni ni fallor,
 istam hominis dignitatem creato-
 risque dignationem æstimanti, Deus οὐ
 φίλορις οὐ φιλόθηρ, ἀλλὰ φιλόανθρωπος,
 non avium, ferarumque, sed hominum amator
 est. Non quia non amet animalia cætera:
 sed quia inter omnia divinum istud ani-
 mal præcipuè habet in oculis & in delitiis.
 Quam etiam Dei humanitatem eodem
 ipso φιλανθρωπίας nomine commendat
 Paullus ad Titum cap. 3. *Apparuit benigni-
 tas & humanitas Salvatoris nostri Dei.* Ubi,
 quod Latine est humanitas, Græcè est
 φιλανθρωπία. Nec mirum, tam humani
 erga hominem quemlibet affectus Deum
 esse, cum talem talis condiderit, non in-
 decorum partum optimus parens: qui
 quem tam amanter produxit, non conser-
 vare non poterit convenienter naturæ
 suæ, si conservari se sinet.

VIII.
*Paternus
 Dei affe-
 ctus.*

Deum ipsum audiamus de se &
 de homine loquentem, tanto af-
 fectu, tam suavibus verbis, ut ex-
 primum nihil possit significantius. Quod

homen:

nomen dulcius, quàm patris? An maternum? Ille fortiùs diligit, mater teneriùs. Patrem se & matrem fore Deus pollicetur, ut & fortiter amet, & tenerè: idque de populo promittit inquieto, infideli, rebellis; sæpissimè monito, sæpissimè obstinato, & adhuc, cùm Deus ipsi loqueretur, idololatriam sectante. *Si filius mihi honorabilis Ephraim*, inquit Jeremiæ 31. *si puer delicatus*: seu, ut alia versio sonat, *An non filius pretiosus Ephraim, an non puer solatio-rum?* Ecquisnam autem ille est Ephraim, ut Deus ipso filio gaudere, & gloriari, imò quodammodò sese jactare videatur? Ephraimitica tribus est, Israëlitici regni caput, & nomen, populus contumax, proles optimo parenti Deo immorigera, meritâque abdicari. Ne tamen dubites, quin qualiscumque tandem filius Deo sit honorabilis, & pretiosus, & delicatus, & solatio-rum, subjicit: *Idcirco ex quo locutus sum, commota sunt viscera mea super eum.* Non tibi videtur Jacob de Josepho suo loqui, aut de filio dexteræ Benjaminino, quem ne nominari quidem audiat absque sensu teneri-

teneritudinis? Non eæ sunt voces parentis amantissimi, commoda juxta & incommoda liberorum ita excipientis, ut propria? Quid exprimendæ paternæ Dei in homines dilectioni significantius dici poterat, quàm illa viscerum commotio, & agitatio cordis amore vehementi palpitantis?

IX. *Materna ejusdem dilectio.* Simili locutione usus Isaia 49. in exemplo matris, quæ liberos, præfertim immaturæ ætatis, & ex utero nuper profusos, dulciùs amare solet, quàm pater. *Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego non obliviscar tui.* Vides materno affectui suum à Deo non conferri solum, sed etiam præferri, & meritò. Nam mater filium in utero gestat menses novem, Deus hominem toto vitæ tempore: *In ipso enim vivimus, movemur, & sumus,* velut intra materna viscera: *Audite, inquit Isaia cap. 46. domus Jacob, & omne residuum domûs Israël, qui portabimini à meo utero.* Filium in lucem editum mater aliquando dat lactandum nutritici;